

מאורות אל העבר

| אלוול תיד | 17/09/1654

 מצבת קברנו של התוספות יום טוב. צילום:
ויקיפדיה נחלת הכלל

יום טוב במשנה (רבי יום טוב ליפמן הלר)

הוא היה בכיר תלמידיו של המהרא"ל מפראג, וכיahn עשרות שנים ברבנות של ערים מרכזיות, בהן פראג, וינה וקרקוב. ניסינו לקיים משטר צדק בקהילות שאוות הנהייג ולחילק את נטל המיסים בצורה הגונה, יצר לו לא פעם אויבים שלא בחלו בניסיונות להבאיש את ריחו בעיני השלטון, להביא להדחתו ואף למותו. את סיפור מסרו והצלתו בעקבות אחת מאוות עלילות, פרש רבי יום טוב ליפמן הלר בספרו "מנילת איבה". התלאות לא הפריעו לרבי יום טוב להקדיש את חייו לייצור תורה ונינה, בכל ענפי התורה: הש"ס, הפוסקים, פרשנות המקרא, פيوוט, פילוסופיה ואף תיאור בניין המקדש לעתיד לבוא. גולת הכותרת של חיבוריו היא פירוש "תוספות יום טוב", אחד מהפירושים הידועים והנלמדים ביותר על שישה סדרי משנה, הכול בתוכו את תמצית הדינונים התלמודיים וההילכתיים על כל משנה ומשנה. בעת כהונתו כרבנה של קרקוב, שבה גם נפטר וננקבר ביום ו' באלוול תי"ד (17.9.1654), התמודד עם המשבר שפקד את יהדות פולין לאחר גזירות ת"ח-ת"ט, והקדיש מאמץ עילאי להתרת עגנות שבעליה נעלמו בימי הפלגונות.

לAIRועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il